

A félelemmel itt, ezen a ponton ...

Foky István

*Találkoztam a virágokkal.
Beszéltem a zúgó vizekkel.
A ráncos földek
rámleheltek szeretettel azt, hogy
nem vagyok társtalan, s a
tavaszt mindig magamban hordom.*

*A félelemmel itt, ezen a ponton
találkoztam. Kezében
egy nem ismert,
leomló homokvárat tartott,
mint anya halott fiát.
A szemcsék,
a csörrenő, hamis kavicsok
csúf lánczá szorultak. Keverték
nagykörmű állatok,
forró vadak, (kihűlő Vezúvok)...
ezt a lánchalmot. Az csörgött, mint
ellopott szerető eszelős
jaja, mint
kaptárban megbolygatott zsámtalan
méhét öli a sziromhullás — vagy
ember, aki nem leli a békét.*

*A félelemmel, itt, ezen a ponton,
álomban találkoztam.*